

București, 25 ianuarie 2016, Cercul Militar Național

„Un an de la încheierea Acordului politic pentru finanțarea apărării.

Progresele Armatei României.”

– Dezbateri organizată de New Strategy Center –

România puternică este un stat care contribuie la democrație și libertate, la menținerea securității colective împreună cu aliații săi. România, în calitate de membru NATO, și-a asumat să fie nu doar un beneficiar, ci și un furnizor de securitate. În acest sens, Președintele României, Klaus Iohannis, a inițiat în ianuarie 2015, la scurt timp după începerea mandatului, consultări cu partidele parlamentare pentru a le propune încheierea unui acord asumat de întregul spectru politic pentru creșterea bugetului apărării.

La 13 ianuarie acest document a fost semnat de Președintele Iohannis și de liderii partidelor parlamentare, obținându-se, astfel, consensul necesar pentru ca bugetul alocat apărării să atingă nivelul de 2% din PIB în 2017 și menținerea acestui procent ca un minim pentru cel puțin 10 ani. „Ne angajăm să creăm un cadru predictibil și stabil, astfel încât să fie evitate pe viitor decizii prin care procentul alocat apărării să fie diminuat sub nivelul de 2% din PIB, fapt cu efecte negative asupra capacității operaționale a Armatei.(...)Sustținerea planificării bugetare multianuale a cheltuielilor militare, pentru asigurarea predictibilității politicii de înzestrare a Armatei României cu tehnică modernă de luptă, precum și dezvoltarea unor proiecte de cooperare între industria națională de apărare și companii de profil din alte state.”, precizează documentul asumat de întreaga clasă politică în ianuarie 2015.

Unde ne aflăm la un an de la adoptarea acordului sub patronajul Președintelui Iohannis? Care sunt efectele politice, cum arată acum bugetul Apărării, poate fi menținut consensul politic asupra acestui acord? Vă propunem o analiză asupra influenței pe care acest document îl are nu doar asupra proiecției bugetare, ci și asupra procesului de transformare a armatei și politicii de înzestrare. Este obligatoriu ca aceste fonduri să fie alocate cu responsabilitate în programe de înzestrare cu adevărat necesare Armatei. Acest demers poate deschide calea cooperării tehnologice între firmele de profil din România și cele ale aliaților noștri, constituind o oportunitate pentru industria națională de securitate.